IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 9)**

z dnia 22 stycznia 2020 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 9)

22 stycznia 2020 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Stanisława Tyszki (PSL-Kukiz15)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek obrad:

I. Bilans prezydencji fińskiej w Radzie Unii Europejskiej. Spotkanie z przedstawicielem prezydencji fińskiej, ambasadorem Republiki Finlandii w Polsce, panem Juhą Tapiem Ottmanem;

II. Program prezydencji chorwackiej w Radzie Unii Europejskiej. Spotkanie z przedstawicielem prezydencji chorwackiej, ambasadorem Republiki Chorwacji w Polsce, panem Tomislavem Vidoševićem.

W posiedzeniu udział wzięli: **Juha Tapio Ottman** ambasador Republiki Finlandii w Polsce, **Tomislav Vodošević** ambasador Republiki Chorwacji w Polsce wraz ze współpracownikami, **Werner Almhofer** ambasador Austrii, **Luc Jacobs** ambasador Belgii, **Koviljka Špirić** ambasador Bośni i Hercegowiny, **Petros Kestoras** ambasador Cypru, **Budimir Šegrt** ambasador Czarnogóry, **Martin Roger** ambasador Estonii, **Emer O'Connell** ambasador Irlandii, **John Paul Grech** ambasador Malty, **Olav Myklebust** ambasador Norwegii, **Nikola Zurovac** ambasador Serbii wraz ze współpracownikami, **Stefan Gullgren** ambasador Szwecji, **Vasil Panovski** ambasador Macedonii Północnej, **Bart de Bruijn** pierwszy sekretarz w ambasadzie Niderlandów, **Richard Celder** drugi sekretarz w ambasadzie Słowacji, **Neringa Majauskaite** minister pełnomocna, zastępca szefa misji w ambasadzie Litwy, **Michael Quaas** ekspert w ambasadzie Niemiec, **Kosma Złotowski** i **Robert Biedroń** – posłowie do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kaja Krawczyk** – naczelnik wydziału w Biurze Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz**, **Agnieszka Maciejczak**, **Aleksandra Rhein**, **Anna Marciniak**, **Anna Roczkowska** – z sekretariatu Komisji w BSM.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej, stwierdzam kworum. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji. Bardzo serdecznie witam licznie przybyły korpus dyplomatyczny. Witam wszystkich gości. Szczególnie serdecznie witam ekscelencję ambasadora Republiki Finlandii w Polsce pana Juhę Tapia Ottmana oraz ekscelencję ambasadora Republiki Chorwacji w Polsce pana Tomislava Vidoševića, oraz towarzyszące im osoby. Serdecznie dziękuję dostojnym gościom za przyjęcie zaproszenia na posiedzenie Komisji i za zaszczycenie nas swoją obecnością.

Czy są uwagi do porządku obrad? Nie słyszę? Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny. Przystępujemy zatem do jego realizacji. Uprzejmie proszę pana Juhę Tapia Ottmana, ambasadora Republiki Finlandii w Polsce, o podsumowanie zakończonej 31 grudnia 2019 r. prezydencji fińskiej.

Ambasador Finlandii w Polsce Juha Tapio Ottman:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący i dostojni członkowie Komisji. Szanowni państwo, drodzy koledzy i koleżanki, czuje się zaszczycony, że po raz kolejny jestem zaproszony na spotkanie Komisji. Tym razem mogę podsumować prezydencję fińską w Unii Europejskiej. Przygotowałem kilka slajdów. Postaram się w miarę szybko je omówić,

aby zostawić jak najwięcej czasu kolegom z Chorwacji na zaprezentowanie priorytetów prezydencji chorwackiej.

Kilka słów tytułem tła. To była pierwsza prezydencja Finlandii w Radzie po 1999 r., 2006, 2019 – to była trzecia prezydencja, natomiast był to okres przejściowy po wyborach do Parlamentu Europejskiego i po powołaniu nowej Komisji Europejskiej, tak że w dużej mierze musieliśmy się opierać na dokumentach odziedziczonych po prezydencji rumuńskiej. Nie było nowych inicjatyw legislacyjnych ze strony Komisji. Natomiast z drugiej strony mogliśmy dzięki temu też wpływać na program pracy nowej Komisji, a także program prac Rady na podstawie agendy strategicznej UE, którą przyjęto w czerwcu.

Niestety nowa Komisja pod przewodnictwem pani Ursuli von der Leyen zaczęła swoje prace z opóźnieniem, dopiero od 1 grudnia, w związku z tym przewodniczący Rady UE Charles Michel rozpoczął swój mandat później. To miało wpływ na nasze prace. Teraz mieliśmy również pewne wyzwania w kraju, dlatego że mieliśmy wybory do PE w kwietniu, a w trakcie prezydencji doszło do zmiany premiera i kluczowych ministrów naszego rządu.

Może jeszcze kilka kluczowych zasad, którymi się kierowaliśmy, rozpoczynając prezydencję. Ustalenia dotyczące zrównoważonych spotkań, czyli zamiast upominków przekazywaliśmy 0,5 mln euro na rzecz zwalczania zmian klimatycznych. Staraliśmy się poprawić przejrzystość i pracowaliśmy nad aktywną komunikacją. Zależało nam również na poszanowaniu zasad i lepszych regulacji. Stosowaliśmy też możliwości wykorzystywania urządzeń cyfrowych wspomagających przebieg spotkań, także w wymiarze cyfrowym.

Budżet prezydencji – 70 mln euro – czyli dokładnie taki sam, jakim dysponowaliśmy w 2006 r., tak że musieliśmy bardzo mocno ograniczać różne aspekty prezydencji. Odbyliśmy 52 spotkania na poziomie ministerialnym, 131 spotkań było zorganizowanych w Finlandii. Poza tym mieliśmy również nieformalne spotkania ministerialne, ponad 1200 spotkań grup roboczych, 18 zakończonych dokumentów legislacyjnych i 20 tys. tweetów. Tak wygląda statystyka.

Tutaj mamy nieformalne spotkania ministrów, w sumie 78 spotkań grup roboczych i eksperckich, które miały miejsce w Finlandii, które były finansowane z budżetu centralnego, za który odpowiadał Urząd Premiera Rady Ministrów. Oprócz tego 44 spotkania ministrów finansowane przez poszczególne fińskie ministerstwa. Wszystkie spotkania były organizowane w jednym miejscu, w Helsinkach i w Brukseli.

Teraz z kolei chciałbym podsumować wyniki w odniesieniu do priorytetów, które przyjęliśmy dla naszej prezydencji. Głównie chodzi o zrównoważoną przyszłość i cztery priorytety: wzmocnienie wspólnych wartości i praworządności, zwiększenie konkurencyjności i inkluzywności społecznej Unii, wzmocnienie pozycji UE jako lidera w walce ze zmianami klimatu oraz lepsze, kompleksowe zabezpieczenie bezpieczeństwa obywateli Europy. Na pewno walka z klimatem była jednym z ważniejszych celów, które realizowaliśmy podczas tej prezydencji.

Jeśli chodzi o wspólne wartości i praworządność, kontynuowaliśmy dialog, który toczył się w łonie Rady. Złożyliśmy również wnioski prezydencji podczas pierwszego posiedzenia Rady w listopadzie. Pracowaliśmy nad wypracowaniem kompromisu w sprawie ochrony budżetu w przypadku wystąpienia uogólnionych niedostatków praworządności. To jest dyskusja, która na pewno będzie kontynuowana podczas następnej prezydencji. Kontynuowaliśmy także prace w związku z procedurą art. 7.

Oprócz tego zaakceptowaliśmy też akcesję UE, jeśli chodzi o Europejską Konwencję Praw Człowieka i negocjacje w sprawie dyrektywy. Zajmowaliśmy się również promowaniem równości płci, zarówno w UE, jak i w państwach trzecich, zwłaszcza w Afryce. To są oczywiście najważniejsze punkty, nie omawiam tutaj wszystkiego.

Natomiast jeśli chodzi o priorytet dotyczący bardziej konkurencyjnej i inkluzywnej społecznie UE, to koncentrowaliśmy się na kompleksowym, zorientowanym na przyszłość jednolitym rynku. Pracowaliśmy nad strategią zrównoważonego rozwoju, uzyskaliśmy częściowe porozumienie dotyczące *Horizon Europe*, a także przeprowadziliśmy szereg spotkań dotyczących usprawnienia.

Jeśli chodzi o dobrostan i umiejętności, to tutaj przeprowadziliśmy spotkania w zakresie finansowania i edukacji na szczeblu ministerialnym, po to, aby pracować nad inwestycjami w edukację. Ambitna i otwarta, a także oparta o zasady polityka handlowa – odbywaliśmy debaty w ramach Światowej Organizacji Handlu, WTO, pracowaliśmy także nad relacjami handlowymi ze Stanami Zjednoczonymi i z Chinami. Fiński minister przewodniczył jednemu ze spotkań. Rozmawialiśmy również o przyszłych relacjach handlowych między Stanami Zjednoczonymi i Chinami, a także omawialiśmy przyszłą umowę o wolnym handlu między UE a Singapurem. Poza tym odbyły się również debaty w sprawie handlu i klimatu. Natomiast jeśli chodzi o inkluzywną unię ekonomiczną, mówiliśmy o pogłębieniu działania unii walutowej, a także o rynkach kapitałowych i finansowaniu działań związanych ze zmianą klimatu.

Kolejny priorytet to wzmocnienie pozycji UE jako globalnego lidera w walce ze zmianami klimatu. Mówiłem już o tym, że był to jeden z naszych głównych celów. W grudniu wypracowaliśmy konkluzje Rady Europejskiej dotyczące neutralności klimatycznej. Polska uzyskała status z klauzulą opt-out. Chciałbym podziękować polskiemu rządowi, polskiemu premierowi, za konstruktywne podejście i powstrzymanie się od blokowania procesu z możliwością zachowania opcji opt-out, z możliwością powrotu do dyskusji w czerwcu. Z kolei posiedzenie COP-25 miało miejsce w Madrycie. Nasz minister był bardzo aktywnie zaangażowany po stronie prezydencji w trakcie prowadzonych negocjacji. Przygotowaliśmy również strategie i dokumenty dotyczące ustalanych składek do 2030 r. w kontekście działań na rzecz realizacji strategii zmniejszania emisji.

Teraz przejdę do kolejnego priorytetu, ostatniego, ale nie mniej istotnego, a mianowicie kompleksowa ochrona bezpieczeństwa obywateli. Nasz minister i my, jako prezydencja, wspieraliśmy panią Mogherini. Nasz minister również zastępował ją w razie potrzeby podczas posiedzeń Rady i w spotkaniach z państwami trzecimi, na przykład w rozmowach pokojowych z Sudanem. Niestety, jeżeli chodzi o rozszerzenie, to nie było żadnego kompromisu w sprawie otwarcia procesu akcesyjnego dla Macedonii i Albanii, natomiast na pewno powrócimy do tej kwestii w marcu podczas spotkania Rady.

Poza tym Komisja dopiero w grudniu rozpoczęła swoją pracę ze względu na wcześniejsze opóźnienia, dlatego też działania dotyczące rozszerzenia nie zostały w pełni zrealizowane, modalności wyglądały nieco inaczej. Poza tym Finlandia również zainicjowała rozmowy dotyczące roli UE w kontekście działań toczących się obrębie Arktyki, zwłaszcza biorąc pod uwagę rosnące zainteresowanie Chin tymi zagadnieniami.

Poza tym prowadziliśmy dyskusje na temat ucyfrowienia i sztucznej inteligencji i wpływu tych technologii i wydarzeń na kwestie bezpieczeństwa. Staraliśmy się utworzyć stałą strukturę do współpracy w tym zakresie, ale nie doszło do kompromisu.

Staraliśmy się też wypracować odporność na zagrożenia w cyberprzestrzeni i zagrożenia hybrydowe. Omawialiśmy różne możliwe scenariusze, które obejmowały różnego typu zagrożenia hybrydowe i zagrożenia cyberprzestrzeni. Przygotowaliśmy szkolenie dla państw należących do Partnerstwa Wschodniego w zakresie tych zagadnień, z wypracowaniem wspólnych wytycznych dotyczących sieci 5G.

Powracając do tego, co mówiłem na temat dziedziczenia pewnych kwestii z poprzedniej prezydencji, wieloletnie ramy finansowe, a także porozumienie klimatyczne to były kluczowe kwestie, które zostały przekazane naszej prezydencji i one na pewno będą kontynuowane podczas kolejnej prezydencji.

W grudniu podczas Rady przedstawiliśmy wyniki przeprowadzonych negocjacji, pokazując konkretne liczby. Uważamy, że jest to dobry kompromis, dlatego że wcześniej propozycje, które były składane, nikomu nie przypadły do gustu. W tej chwili przewodnicząca Komisji Europejskiej będzie prowadziła rozmowy z poszczególnymi państwami członkowskimi w sprawie propozycji. Udało nam się też uzgodnić tegoroczny budżet UE, w listopadzie ubiegłego roku.

Migracja to też był jeden z tematów, który został odziedziczony po poprzedniej prezydencji. Prowadziliśmy debaty zorientowane na przyszłość, dotyczące migracji, tak aby nowa Komisja mogła podjąć konkretne propozycje dotyczące rozwiązania impasu, który zaistniał w przypadku wspólnego europejskiego systemu azylowego. Tutaj ponow-

nie sprawy nie zostały mocno zaawansowane ze względu na późny, dopiero w grudniu, początek prac nowej Komisji.

Kolejna kwestia to przyjęcie nowego rozporządzenia dotyczącego ochrony granic europejskich i straży granicznej Agencji Frontex, której siedziba mieści się w Warszawie.

Ostatni punkt to Brexit, twardy Brexit, którego udało się uniknąć. Prace trwały nad wypracowaniem konkretnych porozumień. Będą kontynuowane przez prezydencję chorwacką, tak że przekazuję ster w ręce Chorwacji.

To tyle, jeżeli chodzi o podsumowanie prezydencji fińskiej. W tej chwili chciałbym skorzystać z okazji i z całego serca życzyć powodzenia w prezydencji naszym kolegom z Chorwacji.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję panu ambasadorowi za podsumowanie programu prezydencji fińskiej. Poproszę teraz o zabranie głosu pana Tomislava Vidoševića, ambasadora Republiki Chorwacji o zaprezentowanie priorytetów prezydencji chorwackiej.

Ambasador Republiki Chorwacji w Polsce Tomislav Vidošević:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Dziękuję również wszystkim członkom tej Komisji oraz innym parlamentarzystom i innym dyplomatom, ambasadorom z innych przedstawicielstw dyplomatycznych w Warszawie, którzy przybyli na to spotkanie. Dziękuję też fińskiej prezydencji za prezentację podsumowań.

Jak państwo wiedzą, Chorwacja przejęła prezydencję Rady UE po raz pierwszy w historii. Chorwacka prezydencja zdarza się w sytuacji, kiedy przed Unią i państwami członkowskimi stoi wiele wyzwań. Uważamy, że te wyzwania można rozwiązać dzięki silnej zjednoczonej Europie, działając wspólnie. Stąd też naszym mottem na tę prezydencję jest: Silna Europa w świecie pełnym wyzwań. Uważamy, że właśnie w tym motcie kryje się wizja Europy działającej na rzecz wszystkich państw członkowskich i wszystkich swoich obywateli.

Jakie priorytety przyjęliśmy na te sześć miesięcy? Program podzieliliśmy na cztery obszary priorytetowe. Pierwszy z nich dotyczy Europy, która rozwija, następny – Europa, która łączy, następny – Europa, która chroni i na końcu, czwarty obszar – Europa wpływowa. Tak je nazwaliśmy.

Zacznijmy od Europy, która rozwija. To nasz pierwszy priorytet. Będziemy zalecać i promować wyrównany i zrównoważony rozwój Unii państw członkowskich, rozwój, który uwzględnia potrzeby wszystkich państw członkowskich, ich regionów i obywateli. Będziemy też zabiegać o zrównoważony rozwój regionalny i o dążenie do konwergencji, dzięki wsparciu polityki spójności. W ramach tego filaru chcielibyśmy działać na rzecz dalszego pogłębienia jednolitego rynku, poprawy konkurencyjności, promowania inwestycji o dużej wartości dodanej, inwestycji i cyfryzacji. Uważamy, że takie działania powiodą się dzięki rozwijaniu nauczania się przez całe życie. W ten sposób Europa będzie jeszcze bardziej konkurencyjna. Będziemy też wspierać wdrażanie europejskiego filaru praw społecznych, a także będziemy się starać tworzyć jeszcze lepsze warunki życia i szans dla wszystkich europejskich obywateli. Chcielibyśmy działać na rzecz zwiększenia pozycji kobiet w społeczeństwie i na rynku pracy, a także tworzyć lepsze szanse dla młodzieży, głównie dla ludzi młodych w obszarach wiejskich. Chcielibyśmy się także zająć kwestiami wyzwań demokratycznych. Czujemy teraz, jak są pilne. W tym względzie chcielibyśmy się oprzeć na najlepszych praktykach i rozwiązaniach wypracowanych przez państwa członkowskie. Już teraz jesteśmy gotowi na to, żeby zainicjować debaty horyzontalne i działać na rzecz Zielonego Ładu, który zaprezentowano w ubiegłym miesiącu. Głęboko uważamy, że w przyszłości Europa ma być liderem w reakcji na rosnące zmiany wynikające ze zmian klimatu. Będziemy też działać na rzecz wzmocnienia unii gospodarczej i walutowej, a także międzynarodowej pozycji samej waluty euro.

Drugi priorytet – Europa, która łączy. Nasz postęp i pomyślność zależą przede wszystkim od usieciowionej gospodarki, a także pełnego wykorzystania potencjału ludzkiego i naturalnego. Dlatego będziemy promować inicjatywy, które przyczynią się do rozwoju sieci i połączeń transportowych, energetycznych i ludzkich oraz cyfrowych. Podkreślamy, jak ważne jest wykorzystanie potencjału nowych technologii, głównie sztucznej

inteligencji. Tu chcielibyśmy rozpocząć dyskusję tuż po tym, jak Komisja przedstawi odnośną propozycję. Będziemy również zachęcać do tego, żeby promować polityki zbliżające obywateli UE, szczególnie poprzez sport, kulturę i edukację. Będziemy wspierać mobilność w kulturze, a także wśród nauczycieli, studentów, naukowców i badaczy po to, żeby wspierać mobilność mózgów. Będziemy też wspierać ochronę dziedzictwa kulturowego. Ta różnorodność kulturowa wspiera rozwój gospodarczy i społeczny. To jest temat Europejskiego Roku Kultury i Europejskiej Stolicy Kultury, którą w roku 2020 stanie się Rijeka.

Trzeci priorytet to Europa, która chroni. Tu będziemy przede wszystkim działać na rzecz wytycznych strategicznych w obszarze bezpieczeństwa, wolności i sprawiedliwości. Skupimy się przede wszystkim na bezpieczeństwie obywateli zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz UE. Będziemy też pracować nad kompleksowym podejściem do zagadnień migracyjnych. Jak tylko pojawi się propozycja nowego paktu migracji i azylu, to przystąpimy do tych prac. Prezydencja chorwacka będzie również działać na rzecz wzmocnienia, odporności na zagrożenia hybrydowe i cyberzagrożenia. Będziemy nadal upowszechniać praworządność jako fundamentalną wartość UE. Będziemy dążyć do tego, aby w sposób kompleksowy zapobiegać naruszeniom, chronić i sprawdzać stan praworządności w UE na rzecz siły i jedności wszystkich państw członkowskich.

Wreszcie czwarty priorytet – Europa, która wywiera wpływ. Tu przede wszystkim chcielibyśmy podkreślić wiodącą rolę UE na świecie, globalnie i w swoim sąsiedztwie. Chcielibyśmy działać na rzecz poprawy i zwiększenia wiarygodności UE, a to zależy od odpowiedzialnego podejścia do sąsiedztwa, zarówno na południu, jak i na wschodzie, szczególnie w obszarze Bałkanów Zachodnich, czyli tuż w najbliższym sąsiedztwie UE. Będziemy nadal wspierać wiarygodną politykę UE opartą na osiągnięciach krajów kandydujących. Organizujemy w maju w Zagrzebiu szczyt Bałkanów Zachodnich i UE. To jest ambitna inicjatywa po to, by przybliżyć kraje Bałkanów Zachodnich do UE na drodze, która jest oparta na uczciwych i ścisłych kryteriach oraz osiągnięciach.

Chcielibyśmy, żeby również państwa ze wschodniego sąsiedztwa stały się bliższe Europie, dlatego też podczas naszej prezydencji w czerwcu w Brukseli odbędzie się szczyt Partnerstwa Wschodniego. Prezydencja chorwacka będzie promowała interesy i wartości UE: pokoju, stabilności, bezpieczeństwa oraz multilateralizmu. Będziemy działać na rzecz zachowania i wzmocnienia systemu handlu multilateralnego, który opiera się na zasadach zapewniających równe warunki konkurencji dla wszystkich. Dalsze budowanie potencjału i instrumentu w zakresie wsparcia pomocy humanitarnej, a także dalsze wzmocnienie współpracy europejskiej w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony to również ważne elementy dla działań zewnętrznych Unii.

A teraz kilka słów na temat ogólnych priorytetów, całościowych. Pierwszy, wspomniany, wieloletnie ramy finansowe – to podstawa do tego, żeby realizować przyjęte wspólne cele. We współpracy z przewodniczącym Rady Europejskiej będziemy starali się ułatwiać tę drogę do zrównoważonego i kompleksowego uzgodnienia wieloletnich ram finansowych. Chcielibyśmy, by te ramy były ambitne, wyrównane i zrównoważone po to, byśmy mogli podejmować wyzwania, te zewnętrzne i wewnętrzne, które przed nami stoją. Chcielibyśmy też, aby ten cykl finansowy zaczął się na czas i w sposób bezpieczny, tak żeby nasi obywatele, regiony i firmy uzyskali odpowiednie finansowanie, którego alokacja będzie zależała od naszych strategicznych priorytetów.

Drugi ważny priorytet to polityka rozszerzenia gwarantująca bezpieczeństwo i stabilność w Europie Południowo-Wschodniej. Chcielibyśmy, by efektywne i wiarygodne zasady polityki rozszerzenia były kontynuowane po to, żeby zagwarantować stabilność i bezpieczeństwo, a także połączenia i rozwój gospodarczy na całym kontynencie europejskim. Współpraca regionalna, a także rozwój dobrych, przyjaznych sąsiedzkich stosunków mają kluczowe znaczenie. Wiarygodna i efektywna polityka rozszerzenia powinna się opierać na potwierdzeniu perspektywy europejskiej dla krajów kandydujących i potencjalnie kandydujących. Powinna się opierać na zasadach uznania wszystkich zasług i na jasnych kryteriach. Uważamy, że szczyt w maju w Zagrzebiu z Bałkanami Zachodnimi będzie nam dawał możliwość ustanowienia nowej strategicznej mapy drogowej na kolejne dziesięciolecie.

Teraz konferencja w sprawie przyszłości Europy – to trzeci ważny priorytet. Komisja poprosiła nas o to, by zacząć już teraz pracować na temat ogólnej wizji Europy na przyszłość. Podejmujemy to zadanie, jesteśmy do tego gotowi. Chcemy ustalić, jak ma wyglądać ta konferencja w zakresie kalendarza, składu i agendy, jak ma działać w odniesieniu do innych instytucji europejskich. Przygotowując prezydencję, przyjęliśmy, że Unia ma być bliższa obywatelom, naszym obywatelom, ich oczekiwaniom, ich troskom. To są główne myśli przewodnie, które będą nam przyświecać przy tych przygotowaniach. Konferencja o przyszłości Europy będzie również szansą na zaadresowanie tych oczekiwań, sprawdzenie, jakiej Unii chcemy i jak bardzo może być ona inkluzywna.

Czwarty ważny priorytet to Brexit. Mamy nadzieję, oczekujemy, że to uporządkowane wyjście odbędzie się do końca stycznia 2020 r. My jako prezydencja, podejmiemy jak najszybsze kroki w ramach Rady, aby rozpocząć negocjacje na temat nowej umowy z Wielką Brytanią.

Jak wyglądają kwestie organizacyjne i logistyczne? Może kilka liczb. Planujemy 165 różnych wydarzeń, które odbędą się w samej Chorwacji, 28 wydarzeń i konferencji wysokiego szczebla, w tym szczyt Bałkanów Zachodnich, wizyta Komisji Europejskiej, konferencja marszałków parlamentów, 13 nieformalnych spotkań ministerialnych i 3 jeszcze inne dodatkowe spotkania wysokiego szczebla. Jedno już się odbyło w grudniu oraz 133 spotkania eksperckie i 4 spotkania w ramach wymiaru parlamentarnego prezydencji. Oprócz tego pod patronatem prezydencji zostanie zorganizowanych 77 wydarzeń w samej Chorwacji. Gdzie będą się odbywać te spotkania? W samym Zagrzebiu 70, głównie w Bibliotece Narodowej i uniwersyteckiej, a także w Rovinji, w Dubrowniku, w Opatji, w Rijece, w Splicie i w Szybeniku. MSZ koordynuje organizację i logistykę prezydencji w przypadku spotkań wysokiego szczebla w Zagrzebiu, a także będzie wspierać inne ministerstwa funkcjonalne przy organizacji spotkań tematycznych w innych miastach.

Organizujemy i zorganizujemy szereg briefingów prasowych, które będą prezentowały szczegóły poszczególnych spotkań, a także kwestii logistycznych, takich jak zakwaterowanie, transport, akredytacja itd. strona internetowa prezydencji został uruchomiona w grudniu ubiegłego roku. Znajdują się tam wszystkie istotne informacje na temat programu, priorytetów, najważniejszych bieżących wydarzeń, danych kontaktowych, a także informacje na temat Europejskiej Stolicy Kultury, czyli Rijeki 2020. Jest także *news feed*, czyli cała pula materiałów dla mediów. Mamy otwarte konta w mediach społecznościowych: Twitterze, Flickerze, Instagramie i na Facebooku. Widzą państwo odniesienia na slajdzie.

Jeszcze kilka słów tytułem zakończenia. Bardzo dziękujemy i jesteśmy wdzięczni fińskim kolegom, ponieważ praca przebiegała świetnie, współpraca układała się świetnie i chcielibyśmy wykorzystać wszystko to, co Finom udało się już do tej pory osiągnąć. Bardzo dziękujemy również kolegom rumuńskim, z którymi współpracowaliśmy w ramach trójki prezydenckiej. Już teraz czekamy na, mamy nadzieję, owocną współpracę z wami wszystkimi w najbliższych miesiącach. Ta współpraca będzie korzystna nie tylko dla nas, jako sprawujących prezydencję, ale dla wszystkich, dla realizacji projektów w tych, jakże niełatwych, czasach. Mam nadzieję, że w ciągu tego półrocza uda nam się zrobić na tyle dużo, że spokojnie będziemy mogli przekazać sprawy kolegom z Niemiec. Dziękuję bardzo za uwagę.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo panu ambasadorowi za przedstawienie priorytetów prezydencji. Otwieram dyskusję. Bardzo proszę, kto z pań i panów posłów chciałby zabrać głos? Bardzo proszę, pan poseł Andrzej Grzyb.

Poseł Andrzej Grzyb (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Chciałem przede wszystkim podziękować panom ambasadorom za obecność i z jednej strony, za sprawozdanie ze strony prezydencji fińskiej o półrocznym okresie przewodnictwa, a w tym również o realizacji założonych przez państwa priorytetów prezydencji, a z drugiej strony, panu ambasadorowi Chorwacji za przedłożenie tego, co państwo zamierzają w obecnej prezydencji, co uznali państwo

za główne priorytety, które zostały już przyjęte między innymi przez PE, bo jesteśmy po dyskusji.

Natomiast chciałbym zapytać o trzy rzeczy. Pierwsza, ona jest skierowana być może do obu panów ambasadorów, to jest projekcja dotycząca zakończenia prac nad wieloletnimi ramami finansowymi. W tej chwili jesteśmy w ostatnim roku obecnej perspektywy finansowej. Nie udaje się niestety przy kolejnych perspektywach finansowych zakończyć tego procesu przynajmniej na rok przed końcem tejże perspektywy finansowej. Potem oczywiście jest to przyspieszenie. Oczywiście chciałbym życzyć prezydencji chorwackiej, oby się państwu udało zakończyć w obecnym półroczu, choć wydaje mi się, że ze względu na trudność tej materii oraz proces związany z Brexitem będzie to oczywiście trudne. W szczególności jest to związane z faktem, że potem trudno jest budować narodowe programy wykorzystania funduszy unijnych, również na poziomie regionalnym. Mamy potem taki okres pustki czy jałowego biegu przez półtora roku, a nawet dwa lata po wejściu w życie nowej perspektywy finansowej.

Sprawa druga, to już do pana ambasadora Chorwacji, państwa priorytetem jest rozszerzenie Bałkanów. Oczywiście to się spotyka z sympatią, jak również wejście państw Bałkanów Zachodnich do UE, a w szczególności rozpoczęcie negocjacji. Chciałbym zapytać o pańską opinię dotyczącą możliwości wycofania na najbliższym posiedzeniu Rady zastrzeżenia, które zostało zgłoszone przez prezydenta Francji, które właściwie zablokowało rozpoczęcie tego procesu, w szczególności w stosunku do Macedonii Północnej oraz Albanii. Zdaje się, że ten trudny proces, który przeszła Albania Północna, zasługuje, wspólnie z Grecją, w szczególności, jeśli chodzi o znalezienie kompromisu co do nazwy państwa, zasługuje ze wszech miar na wsparcie, bo później mamy do czynienia z rozczarowaniem ze strony tych państw, które ponoszą tego typu wysiłki, bardzo emocjonalnie komentowane po jednej i po drugiej stronie. Następuje potem taki proces, powiedziałbym, braku wiary w to, że można uzyskać istotny postęp.

Sprawa trzecia dotyczy państwa poglądu na projekt rozpoczęcia w maju konferencji miedzy rządowej, a w szczególności roli państw członkowskich, również parlamentów narodowych w tym procesie. Ostatnio zostało przyjęte stanowisko PE mówiące o 135-osobowej reprezentacji ze strony tego parlamentu, a jednocześnie też jesteśmy po pierwszych spotkaniach, między innymi w Zagrzebiu, przewodniczących Komisji ds. Unii Europejskiej COSAC, gdzie kwestia dotycząca reprezentatywności ze strony parlamentów narodowych jest podnoszona jako jeden z bardzo ważnych i emocjonalnych równocześnie problemów w związku z tą zapowiedzią powołania konferencji międzyrządowej. Chciałbym również prosić o państwa komentarz. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Bardzo proszę, pan poseł. Tak, proszę.

Poseł Tadeusz Zwiefka (KO):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Przede wszystkim dołączam do podziękowań dla obu panów ambasadorów za ciekawe po pierwsze podsumowanie prezydencji fińskiej i nakreślenie planów prezydencji chorwackiej. Moje pytania idą w podobnym kierunku jak te, które przedłożył przed chwilą pan poseł Andrzej Grzyb, aczkolwiek będą dotykały nieco innej materii. Otóż, prace nad wieloletnimi ramami finansowymi to zawsze jest taki emocjonalny okres działania zarówno w ramach Rady, jak i PE, parlamentów narodowych. Tu się całkowicie zgadzam co do konieczności wzmocnienia pozycji parlamentów narodowych w procesie podejmowania czy przygotowywania ostatecznych decyzji przyjmowanych na poziomie wspólnotowym.

Chcę zapytać o dwie kwestie. Pan ambasador był uprzejmy już wspomnieć o polityce kohezyjnej, ale docierają do nas różne niepokojące informacje, że ta polityka może przybrać różne formy, że pieniądze, które będą przeznaczone na wyrównywanie poziomu rozwoju niektórych regionów, a wiemy doskonale, że wciąż jeszcze niektóre regiony z państw Europy Środkowo-Wschodniej są na tych ostatnich pozycjach, jeśli idzie o poziom rozwoju. Czy tutaj nadal będziemy mogli liczyć szczególnie na wsparcie prezydencji chorwackiej, by ten klub przyjaciół kohezji utrzymał swoją silną pozycję i aby

ta polityka była jedną z najbardziej istotnych, uznanych także w ramach finansowych na kolejnych siedem lat.

Druga kwestia dotycząca wieloletnich ram finansowych związana jest z wieloletnią i niezwykle ambitną polityką dotyczącą zmian klimatycznych. Wydaje mi się, że musimy dzisiaj zacząć mówić bardzo otwarcie i konkretnie o tym, w jaki sposób kraje członkowskie UE mają być zaangażowane w te niezwykle ambitne działania. Co prawda Polska na razie jeszcze zgłosiła swój opt-out od działań dotyczących neutralności klimatycznej przyjętych na ostatnim szczycie do roku 2050, ale przecież Polska nie jest krajem, który będzie wyłączony z tych działań. Będziemy także u nas w tym kierunku, być może w nieco innym tempie, pracować. A zatem chciałem zapytać, jak ma być zdaniem państwa konstruowany Fundusz Sprawiedliwej Transformacji, ponieważ on dzisiaj budzi ogromne emocje. Mówi się o wielu miliardach euro, które mają być pożytkowane dla zrównoważonych działań dotyczących tejże transformacji i wsparcia tych, którzy na to wsparcie dzisiaj najbardziej oczekują, w tym także nasz kraj.

Kolejna kwestia, którą chciałbym poruszyć, dotyczy planowanej… Przede wszystkim jeszcze chciałem podziękować za przygotowywanie konferencji, o której pan wspomniał, która odbędzie się w Zagrzebiu, dotycząca Bałkanów Zachodnich. To jest jeden z absolutnie najważniejszych priorytetów rozszerzeniowych UE. Jak wiemy od dawna już oczekiwane są jakieś bardziej konkretne decyzje dotyczące Bałkanów Zachodnich. Państwo mają najlepsze, z wszystkich możliwych, rozeznanie co do sytuacji w sąsiednich waszych krajach, w związku z tym to także odgrywa ogromną rolę. Wszyscy mamy świadomość, że jeśli UE nie będzie podążała w kierunku jasnej i precyzyjnej decyzyjności czy sprecyzowania swojej woli co do rozszerzenia członkostwa na kraje Bałkanów Zachodnich, to aktywność, którą obserwujemy na tym terytorium, prezentowaną przez Rosję, Turcję, Arabię Saudyjską, może spowodować, że w krótkim czasie my jako przedstawiciele UE będziemy w zdecydowanie trudniejszej pozycji.

Śledziłem przez lata pracy w PE rozwój sytuacji w państwach Bałkanów Zachodnich, obserwowałem, także dzięki Doris Pack, która była naszym reprezentantem w rozmowach, w przygotowywaniu pozycji PE co do kwestii Bałkanów Zachodnich, jaki wysiłek podejmowały te państwa i ich społeczeństwa na drodze do członkostwa, więc bardzo zachęcam, by ten proces nabrał już bardzo konkretnych kształtów.

Trzecia kwestia, którą chciałem poruszyć, dotyczy spodziewanej debaty. Mam nadzieję, że to nie będzie debata jednorazowa, tylko to będzie pewien cykl, który się teraz rozpocznie, dotyczący, jaka Unia w przyszłości, Europa przyszłości. Państwo doskonale wiedzą o tym, że PE, szczególnie w poprzedniej dwuipółlatce, czyli drugiej części minionej kadencji, podczas sesji plenarnych zapraszał regularnie głowy państw i premierów krajów członkowskich po to, by zechcieli prezydenci bądź premierzy przedstawić swoje wizje co do przyszłości Europy. One były bardzo zróżnicowane, ale co do jednego nie mieliśmy nigdy wątpliwości. Każdy z wypowiadających się przywódców europejskich w sposób jednoznaczny deklarował, że to jest nasza wspólna droga, że nie ma innej drogi do dobrego i pokojowego rozwoju jak UE, i dzisiaj rzeczywiście nikt takiej drogi wskazać nie potrafi. Moje pytanie brzmi następująco: czy prezydencja chorwacka uznałaby za stosowne, aby zaprosić do tej debaty nie tylko przedstawicieli państw członkowskich, ale także, by tę debatę przy pomocy organizacji pozarządowych prowadzić ze społeczeństwem UE. O tym od lat mówimy. Brak komunikacji, brak wzajemnego przekazu informacji, przez to brak zrozumienia dla niektórych idei, stąd powstające rozwarstwienie pomiędzy grupami społecznymi w poszczególnych krajach, ale również pomiędzy krajami członkowskimi. Być może tą drogą można by dojść do pełniejszego obrazu, jakiej to Europy oczekujemy tak naprawdę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo panu posłowi Zwiefce. Czy są jeszcze jakieś głosy? Bardzo proszę panią poseł.

Poseł Beata Mateusiak-Pielucha (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, szanowni goście, wracam jak w mantrze do polityki energetycznej UE. Dużo panowie mówili i pierwszy prelegent, i drugi, o waż-

ności nowej wizji Zielonej Europy i o programach, które zamierzacie wdrażać. Ale będąc recenzentem polityki klimatyczno-energetycznej na forum Komisji Europejskiej, sami państwo przyznacie, że póki co to właśnie przemysł ciężki daje zatrudnienie 50 milionom Europejczyków i wytwarza 20% PKB. Zbyt rygorystyczne i ambitne plany stworzenia zielonej oazy na mapie świata powodują, że tracimy konkurencyjność wobec zupełnie nie zielonej i nie tak ekologicznej, nie tak ambitnej polityki chociażby Azji czy obu Ameryk. Więc jak te bardzo ambitne i szczytne cele mają się do konkurencyjności i wydolności gospodarczej UE i czy państwo zdają sobie sprawę, że w takim kraju, jakim jest Polska, opartym w osiemdziesięciu paru procentach na energetyce opartej na węglu, mówienie o perspektywie kilkunastoletniej, nawet o wyjściu z gospodarki i produkcji energii cieplnej i elektrycznej jest po prostu realnie niemożliwe, bo my tej energii nie zastąpimy w tak szybkim tempie innymi nośnikami i będzie to po prostu zbyt drogie.

Jeszcze mam pytanie o ustawienie tego limitu, takiego, wydaje się, bardzo administracyjnie ustalonego, ale na poziomie nieosiągalnym wobec nawet najbardziej efektywnych metod spalania węgla, a wydaje się, że ustawionym pod lobby gazowe europejskie i też lobby gazowe rosyjskie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo pani poseł i proszę pana posła Piechę.

Poseł Bolesław Piecha (PiS):

Dziękuję bardzo. Chciałem podziękować panu ambasadorowi z Finlandii za podsumowanie minionego półrocza i chciałbym również pogratulować Chorwacji jej debiutu w bardzo trudnych czasach, w nowej prezydencji.

W zasadzie większość spraw została tu poruszona. Chciałem tylko dopytać, jeżeli to jest możliwe i jeżeli pan ambasador będzie w stanie odpowiedzieć. Pierwsza sprawa to jest budżet. Prace zostały zakończone w PE, jest sporo czasu i w tej chwili jakby całe założenia są po stronie Rady. Czy prezydencja chorwacka przewiduje przyjęcie ostatecznych rozwiązań wieloletnich ram finansowych w czasie swojej prezydencji, czy też będzie to przyjmowane późną jesienią i tu już moi przedmówcy wspominali, że wtedy zostaje bardzo mało czasu do przygotowania się w krajach członkowskich do przyjęcia określonych rozwiązań. To pierwsze pytanie.

Drugie pytanie, może wydawałoby się, że musztarda po obiedzie, ale to jest jednak w dalszym ciągu sprawa Brexitu. To, że Brexit został zadecydowany i lada dzień ten fakt nastąpi, nie wiem z której strony rozlegną się fanfary, ale czy prezydencja chorwacka ma jakieś scenariusze? Bo jak to z każdą umową bywa, mogą być i pewnie będą różnego rodzaju kontrowersje i zakłócenia tego procesu, bo, jak wszyscy wiemy, nie jest to łatwy proces, samo wychodzenie. Miało być krótkie bezbolesne, stało się długie i nie do końca sterowane zarówno przez PE, jak i przez Komisję i Radę, pomijając również sprawy Brytyjczyków, bo oni też nie potrafili się uporać. Czy są jakieś scenariusze, jak monitorować proces po dniu Brexitu? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo. Czy jeszcze jakieś pytania? To bardzo proszę w takim razie, może zaczniemy od pana ambasadora Ottmana.

Ambasador Finlandii w Polsce Juha Tapio Ottman:

Dziękuję bardzo za te pytania. Może najpierw te pytania, które dotyczyły nas obu, czyli wieloletnich ram finansowych i wszystkich tych wyzwań, które są przed nami. Nie mam odpowiedzi. Wiele zależy od tego, jak się będzie kształtował kompromis. W tej chwili są dwa obozy, czyli ci, którzy odprowadzają składki netto i kraje będące przyjaciółmi spójności. Każda grupa ma swoje priorytety. W przypadku jednej mamy WPR, spójność, rozwój obszarów wiejskich, w drugim przypadku – zwolenników podnoszenia konkurencyjności, nowego podejścia do migracji. Te dwa obozy będą się musiały gdzieś spotkać i pracować na rzecz kompromisu. W tej chwili to jest w rękach przewodniczącego Michela wspieranego przez prezydencję. Mówiono nam, że być może będzie kolejny szczyt Rady, gdzieś na wiosnę. W tej chwili nie mamy konkretnych dat, ale wyrażam przekonanie, że to się uda. Mówi się, że Unia się rozwija od kryzysu do kryzysu, a potem

na koniec i tak dobija tego kompromisu, tego targu. Każdy musi trochę ustąpić i myślę, że w końcu gdzieś się ta zgoda znajdzie, tak żeby z jednej strony były środki na te tradycyjne polityki, a z drugiej również środki na nakłady w nowe priorytety.

Jak zrozumiałem, pytali państwo również o politykę rozszerzenia. Szczerze mówiąc, nie tylko Francuzi zgłosili zastrzeżenia. Były również inne państwa członkowskie, które wyraziły sprzeciw i poprosiły o odnowę procesu negocjacji. Francja była najbardziej ostra. W tej chwili Komisja pracuje nad propozycjami. Tu też liczymy na kompromis, tak żeby w dłuższej perspektywie ten proces został odnowiony. Rozumiemy, że nie podoba się Albanii czy Macedonii Północnej, że zasady zmieniają się gdzieś w połowie drogi. Też uważamy, że jeżeli Unia nie da wiarygodnej perspektywy, to Rosja, Chiny, Turcja czy Arabia Saudyjska mogą szukać poszerzenia strefy swoich wpływów w tym obszarze. Być może Unia nie dociera z komunikacją do regionu. To jednak jest największy partner handlowy, największy darczyńca i największy inwestor w tym regionie Bałkanów Zachodnich, więc teraz trzeba po prostu działać na rzecz tego, żeby również Bałkany Zachodnie coś zaoferowały Unii i rzeczywiście na powrót otworzyć te negocjacje we właściwym czasie. To były pytania do mnie skierowane. To właściwie wszystko. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Bardzo proszę.

Ambasador Republiki Chorwacji w Polsce Tomislav Vidošević:

Panie ambasadorze, dziękuję. Już podczas wystąpienia wprowadzającego mówiłem, jaka jest nasza rola. To jest po prostu usprawnienie tego procesu. Sytuacja nie jest łatwa. Naszą rolą jest dążenie do wspólnych wniosków, do wspólnego rozwiązania. Jednym z naszych głównych priorytetów będzie wsparcie przewodniczącego Rady Europejskiej w tym zakresie w negocjacjach z poszczególnymi podmiotami zaangażowanymi. Chciałbym również wspomnieć w nawiązaniu do jednego z postawionych pytań o polityce spójności. Oczywiście my też reprezentujemy dokładnie to samo stanowisko, które pan reprezentował.

Pojawiło się też w kilku pytaniach stwierdzenie dotyczące konferencji Bałkanów Zachodnich w Zagrzebiu. Podkreślam, że dla nas będzie to jeden z istotnych priorytetów i właśnie dlatego mówili państwo o tym, że my też jesteśmy krajem z tego regionu, więc wiemy, co to oznacza i co oznacza rozszerzenie. W naszym przypadku to jest sześć i pół roku, jak jesteśmy członkiem UE. Teraz przypadła nam pełna wyzwań prezydencja. Postaramy się zrobić, co możemy. Będziemy też zwracać się o pomoc do instytucji, do Komisji, Rady. Wiemy, wiemy dokładnie, co to znaczy rozszerzenie. Widzimy, jakie postępy dokonały się w Macedonii Północnej czy w Albanii i w innych krajach, dlatego uważamy, że trzeba poszukiwać kompromisu, wysłuchując stanowiska wszystkich państw członkowskich. Wiem, że niektóre mają inne poglądy, niektóre zostały tu przywołane, w dzisiejszych czasach jednak już teraz toczy się intensywny dialog z niektórymi graczami na rzecz wsparcia tej konferencji, tego szczytu. Jesteśmy dość optymistyczni, że się uda znaleźć rozwiązania, szczególnie że Komisja też uważa, że rozszerzenie jest konieczne i, co ważne, że to rozszerzenie jest istotne dla stabilności całości gospodarki, bezpieczeństwa, rozwoju społeczeństw w tym regionie. Uważam, że my mieliśmy bardzo dużo trudności jako Chorwacja. Jesteśmy teraz państwem członkowskim i uważamy, że bez wypełnienia wszystkich warunków członkostwa i bez przystąpienia do UE nie zaszlibyśmy do tego punktu, w którym teraz jesteśmy. To jest moje stanowisko w zakresie rozszerzenia.

Teraz przechodzę do pytań dotyczących neutralności klimatycznej, celów wyznaczonych przez UE. Mówiłem już wcześniej, że pomimo postępów, które już się dokonały, niezbędne są dalsze wysiłki, tak żeby Europa była zrównoważona i neutralna klimatycznie i żeby chroniła zdrowie, życie ludzi. To jest jasno wyrażone w naszym stanowisku. Podczas naszej prezydencji będziemy więc inicjować kompleksowe debaty na temat Europejskiego Zielonego Ładu.

Mówił pan o zapraszaniu NGO-sów i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, żeby poszerzyć zakres dyskusji na temat przyszłości Europy. W tej chwili na tym etapie nie mogę panu udzielić bezpośredniej odpowiedzi. Nie wiem, jaki dokładnie będzie format, jak szeroki będzie format tych dyskusji, ale przekażemy pana uwagi i propozycje.

Padły też pytania o Brexit. Sprawa skomplikowana, wszyscy nad tym pracują. poprzednia prezydencja, Komisja, wszystkie państwa członkowskie. Mówił pan o scenariuszach. Myślę, że będziemy się starać, patrząc obiektywnie, w ramach dostępnych możliwości, uzyskać realny kompromis, który da później możliwość wypracowania konkretnych rozwiązań na tyle, na ile one będą możliwe. Ale to zawsze zależy od nas. Nie mówię tylko o prezydencji, mówię o nas wszystkich. Jak pan mówił, w tym procesie uczestniczy dużo aktorów. Te negocjacje i rozmowy pozwolą zdecydowanie wypracować jakieś rozwiązania. Pytanie, na czym stanie na końcu.

Sprawa konferencji, kwestie organizacyjne. Nadal nie mamy szczegółowych informacji dotyczących tych spraw. Dotarło to do nas zaledwie w zeszłym tygodniu, będziemy nad tym pracować. W Zagrzebiu mówiono nam o CASAC i o ostatnim spotkaniu parlamentarnym w Zagrzebiu. Słyszeliśmy też o tym, że były prowadzone poważne dyskusje na ten temat. Oczywiście kwestie obywateli są dla nas najważniejsze. To w końcu leży w interesie nas wszystkich. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Tyszka (PSL-Kukiz15):

Dziękuję bardzo panu ambasadorowi. Pozwolą państwo, że podsumuje w kilku słowach. Po pierwsze chciałbym podziękować panu ambasadorowi Ottmanowi za sprawowanie przez Finlandię prezydencji. Finlandia sprawowała prezydencję w Radzie UE w czasie wymagającym intensywnych działań na rzecz realizacji bieżących priorytetów oraz wyznaczania strategicznych kierunków na przyszłość. Niewątpliwie na przebieg prac prezydencji w głównej mierze wpływały procesy takie jak refleksja nad przyszłością UE po Brexicie, negocjacje wieloletnich ram finansowych czy też działania na rzecz skutecznego wdrożenia postanowień porozumienia paryskiego co do unijnej polityki klimatycznej. Serdecznie dziękuję i gratuluję wyników.

Po drugie chciałbym życzyć powodzenia w realizacji prezydencji chorwackiej. Chciałbym zauważyć, że prezydencja chorwacka w Radzie UE przypada w szczególnym dla Unii okresie. Hasło przewodnictwa: Silna Europa w trudnym świecie, wskazuje, jak ważne jest dążenie do zachowania jedności UE. W okresie prezydencji chorwackiej trwać będą prace nad wdrażaniem agendy strategicznej, implementacji nowego Zielonego Ładu, Brexitem. Chciałbym podkreślić, że zdecydowanie popieramy plany prezydencji dotyczące przyspieszenia procesu rozszerzenia wobec państw Bałkanów Zachodnich, jednakże najistotniejsze będą negocjacje nad ostatecznym kształtem wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027. Dla Polski, ale także państw regionu Europy Środkowo-Wschodniej kluczowe znaczenie ma utrzymanie priorytetowego charakteru polityki spójności i wspólnej polityki rolnej, nie umniejszając znaczenia nowych propozycji i wyzwań, przed jakimi Unia się znajduje. Uważamy, że w dalszym ciągu podstawowym celem Unii powinno być dążenie do zmniejszenia różnic w rozwoju gospodarczym oraz społecznym i wyrażamy przekonanie, że dotychczasowe mechanizmy polityki spójności i polityki rolnej powinny co do istoty stanowić fundament funkcjonowania UE. W tym kontekście liczymy na zrozumienie i poparcie w czasie prac legislacyjnych w czasie prezydencji chorwackiej.

Jeśli chodzi jeszcze o pytanie pana posła Zwiefki, to chcę poinformować, że jest inicjatywa przewodniczących Komisji ds. UE i ja ją dzisiaj wsparłem. Są zbierane podpisy do inicjatywy przewodniczących z Chorwacji właśnie, z Francji i z Niemiec, z dezyderatem takim, żeby liczba członków parlamentów narodowych była przynajmniej równa liczbie członków PE. To jest po tym, co pan Andrzej Grzyb mówił i który reprezentował nas na COSAC w Chorwacji. Tak się ta sytuacja rozwija.

Dziękuję państwu serdecznie. Dziękuję raz jeszcze ekscelencjom, przedstawicielom Ambasady Republiki Finlandii oraz Ambasady Republiki Chorwacji oraz pozostałym przedstawicielom ambasad za przybycie na posiedzenie Komisji. Dziękuję wszystkim państwu.

Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji do Spraw Unii Europejskiej w Kancelarii Sejmu. Na tym zamykam posiedzenie Komisji i zapraszam państwa posłów za pół godziny na kolejne posiedzenie. Dziękuję bardzo.